

محوسین شریعت و رسالت دارالارشاد

در دو دهه اخیر علمای اردبیلی با تکیه بر اصول مکتبی و اسلامی، در صدد بازگرداندن اردبیل به جایگاه دارالارشادی آن هستند تا با استمرار مبارزه برای نجات ملل محروم و تحت ستم این مهم محقق شود.

به گزارش آران نیوز: به نقل از تسنیم، علی امینی کارشناس و پژوهشگر امور سیاسی و بین‌الملل در یادداشتی با عنوان محوسین شریعت و رسالت دارالارشاد نوشته است:

ویژگی بنیادی انقلاب اسلامی نسبت به دیگر نهضت‌های ایران در سده اخیر، مکتبی و اسلامی بودن آن است، همچنان که مبارزات و نهضت‌های قبل از آن به دلیل دور شدن از مواضع اصیل اسلامی به سرعت به رکورد کشانده شد، انقلاب اسلامی نیز در صورت عدم اصرار بر اصول مکتبی و اسلامی به چنان سرنوشتی دچار شود.

قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به عنوان میثاق ملی و بیانگر نهادها و مناسبات سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی جامعه راهگشای تحکیم پایه‌های حکومت اسلامی و ارائه دهنده طرح نوین نظام حکومتی است؛ در واقع رسالت قانون اساسی این است که زمینه‌های اعتقادی نهضت را عینیت بخشد و شرایطی را به وجود آورد که در آن انسان با ارزش‌های والا و جهان‌شمول اسلامی پرورش یابد.

بر همین مبنا، قانون اساسی با توجه به محتوای اسلامی انقلاب ایران که حرکتی برای پیروزی تمامی مستضعفین بر مستکبرین بود زمینه تداوم این انقلاب را در داخل و خارج کشور فراهم می‌کند و به ویژه در گسترش روابط بین‌المللی، با دیگر جنبش‌های اسلامی و مردمی تلاش دارد تا راه تشکیل امت واحد جهانی را هموار کند (ان هذمه امتکم امه واحده وانا ربکم فاعبدون) و استمرار مبارزه در نجات ملل محروم و تحت ستم در تمامی جهان قوام یابد و اتحاد جامعه باید برای تحقق اصول آن اصرار کرده و تلاش کنند.

مردم انقلابی ایران تعهد برادرانه نسبت به همه مسلمانان و حمایت بی دریغ از مستضعفان جهان را در سلوچه حرکت‌های خود قرار داده‌اند و به حکم آیه کریمه "ان هذمه امتکم امه واحده و انا ربکم فاعبدون" همه مسلمانان یک امتند و همه باید سیاست کلی خود را بر پایه ائتلاف و اتحاد ملل اسلامی قرار دهند و کوشش پیگیر به عمل آورند تا وحدت سیاسی، اقتصادی و فرهنگی جهان اسلام تحقق یابد.

جمهوری اسلامی ایران سعادت انسان در کل جامعه بشری را آرمان خود می‌داند و استقلال و آزادی و حکومت حق و عدل را حق همه مردم جهان می‌شناسد، بنابراین مردم ایران از مبارزه حق طلبانه مستضعفین در برابر مستکبرین در هر نقطه از جهان حمایت می‌کند.

اردبیل در طول دوران‌های گذشته و در دوران انقلاب و در دوران نهضت اسلامی، نقشی مؤثر و پایدار در حرکت‌هایی که به صلاح ملت و این کشور منتهی می‌شده، ایفا کرده است.

در تاریخ گذشته، احیای مذهب شیعه، مذهب اهل بیت (ع) و ارادت به خاندان پیامبر (ص) در اردبیل توانست نام خدا، یاد اهل بیت و آئین مقدس اسلام و فقه متین جعفری را در سرتاسر کشور، مستقر کنند و کشوری یکپارچه، محکم و مقتدر به وجود آورد؛ بزرگانی که در طول چند قرن در اردبیل پرورش پیدا کرده‌اند، همه همین خط مستقیم را نشان می‌دهند.

از دیدگاه مقام معظم رهبری گفته‌اند اردبیل «دارالارشاد» است، یعنی این جا کسانی هستند که ارشاد به دین می‌کنند؛ بحث، بحث دارالارشاد است؛ بحث بر سر معنویت دین و معنویت شیعه و خاندان اهل بیت است. لذا بعد از گذشت یکی دو قرن، در اوایل صفویه در قرن دهم خورشید درخشان فقهت شیعه اول کس از بزرگانی که بعد از چند قرن در دنیای فقهت اسلامی و شیعی از ایران درخشید یعنی مرحوم ملا احمد محقق اردبیلی از این شهر سر بلند کرد و این دارالاشاد بودن رسالت‌های سنگینی را بر دوش علما مردم این منطقه نهاده است.

متأسفانه بی تدبیری‌ها و غفلت‌ها در طول چند دهه اخیر نه تنها نتوانسته است در حوزه مسلمانان و آزادیخواهان حوزه قفقاز و به ویژه جمهوری آذربایجان مؤثر واقع شود بلکه سران سرسپرده باکو، بدون توجه به اصول مکتب رهایی بخش اسلام، زمینه نفوذ صهیونیسم و رژیم اشغالگر قدس در دیار شریعتمداران آزادیخواه و عدالت طلب را فراهم کردند.

در این میان، ظهور فقیهان و علمای شجاع در استان اردبیل با صراحت لهجه و بر مبنای اصول و آموزه‌های اسلامی، از نفوذ کلام فوق العاده‌ای در حوزه قفقاز و آذربایجان برخوردار شده و به شدت بنیان‌های نگاه غربگرایانه و سرسپردگی حاکمان باکو را متزلزل ساخته است.

در دو دهه اخیر علمای اردبیلی با تکیه بر اصول مکتبی و اسلامی، در صدد بازگرداندن اردبیل به جایگاه دارالارشادی آن هستند تا بتوان بر مبنای اصولی که اتفاقاً ملت ایران در رای به قانون اساسی همه آنها را تایید و تاکید کرده‌اند، از کانون درخشان اردبیل راه تشکیل امت واحد جهانی را هموار کنند و مبارزه برای نجات ملل محروم و تحت ستم را استمرار بخشند؛ خطبه‌ها و مواضع آنها عشق به اهل بیت و ایستادگی در برابر ظلم و جور را در میان مردم منطقه قفقاز و جمهوری آذربایجان به غلیان در

می‌آورد و مردم آن دیار را برای انقلاب عظیم و تاریخی آماده می‌سازد لذا وا همه و نگرانی‌های گسترده‌ای در سردمداران رژیم حاکم در باکو به وجود می‌آورند.

در همین راستا، موسسات فرهنگی و مردمی اردبیل با ابتکاری خلاقانه و مثال زدنی «بزرگداشت روز همبستگی با محبوسین شریعت جمهوری آذربایجان» را مسجدمحور طراحی کرده‌اند و بنا دارند در یکی از مساجد اردبیل با مسلمانانی که در راه شریعت اسلام در زندان‌های حکومت به ظاهر اسلامی اما واداده و سرسپرده روزگار می‌گذرانند، اعلام همبستگی کنند.

جای تاسف است که شنیده شود مسئولان سیاسی استان اردبیل اراده کنند با مصلحت سنجی‌های عبث، امکان برگزاری چنین مراسم حسینی را از فعالان فرهنگی منطقه بگیرند و یقیناً مردم دارالارشاد اردبیل که عشق و ارادت قلبی خود را به اندیشه‌های امام حسین(ع) در طول تاریخ به اثبات رسانیده‌اند هرگز رضایت به لغو مراسم نمی‌دهند.

سوال اساسی که مطرح می‌شود و مخالفان چنین برنامه‌هایی باید بدان پاسخ قانع کننده و درخور ارائه دهند این است که از دیدگاه برخی مسئولان سیاسی «دارالارشاد» بودن اردبیل به چه معناست؟ آیا این یک صفت تاریخی است که صرفاً در سخنرانی‌ها به کار می‌آید؟ و یا اینکه دارالارشاد تاریخی، رسالت سنگینی را بر دوش همه ما می‌نهد؟

محبوسین شریعت در باکو، برادران دینی و همکیشان ما هستند که به دلیل اعتراض به جور و ظلم و ستم‌های رژیم حاکم و اعمال منافی مکتب اسلام عزیز، در زندان‌های رژیم هم پیمان اسرائیل گرفتار آمده‌اند؛ اگر امروز به عنوان همسایه و هم‌مرز اصلی، وظیفه دارالارشادی خود را عملیاتی نکنند، اگر در این مقطع از تاریخ مردم و علمای استان اردبیل عملاً هم‌نوابی با ظلم و دین ستیزان را به نمایش نگذارند، دارالارشادی اردبیل صرفاً واژه‌ای ویتروینی خواهد بود و کسی از شنیدن آن به جوشش در نخواهد آمد.